

Historický flashback

Popisky a fotky jsme převzali z webové stránky „Encyklopedie Prahy 2, kulturně historické dědictví.“
<https://encyklopedie.praha2.cz/promeny-v-case/1069>. Městská část Praha 2

Část Zadání 1 - Popisky

Doporučujeme případně zkrátit (dle věku dětí, počasí...)

Sady Svatopluka Čecha v pohledu směrem k **Vinohradské**, resp. křižovatce s ulicemi **Šumavská** a **Třebízského**. V místě dnešního parku se od konce 18. století rozkládaly Růžové sady založené za městskými hradbami **Jakubem baronem Wimmerem**. Městský sad byl zřízen po roce 1893 a od roku 1903 nese dnešní jméno spisovatele proslaveného příběhem pana Broučka. Od roku 2003 je park kulturní nemovitou památkou. Domy na Vinohradské změnil svůj vzhled i výšku. Změnila se i parková úprava a někdejší poklidnou promenádní atmosféru parku ruší ruch z dopravně zatížené ulice.

Vinohradská v pohledu od křižovatky s ulicí **Třebízského** a **Šumavské** vzhůru. Vpravo **Sady Svatopluka Čecha**, vlevo blok domů začínající tím, ve kterém sídlí naše Knihovna na Vinohradech. Některé domy změnil kabát a povyrostly. Vinohradská je nejen jedna z nejširších a nejdelších ulic v těchto končinách, ale také snad nejčastěji změnila své jméno – Říčanská, Černokostelecká, Jungmannova (1884–1920), později Fochova, Schwerinova, ale i Stalinova. Dnešní jméno nese od roku 1962. Naštěstí byla navržena dostatečně prostorná. Již dříve se na ni vešla tramvajová trať a je vidět i jak se změnil vzhled soupravy zachycené ve stejném místě. Dnes plní ulice více rolí rušné dopravní tepny, než promenádního bulváru.

Široká **Vinohradská třída**, na starém obrázku Jungmannova, v pohledu od **Vinohradské tržnice** směrem dolů. Honosné domy vynikly v otevřeném prostoru a oči se dříve nemusely tolik soustředit na sledování dopravního provozu plného aut. Již tehdy tudy vedla linka tramvaje a lampy dokreslovaly kouzlo ulice.

Pohled na **Vinohradskou tržnici** ze **Slezské ulice**. Tržnice podobná jako dříve. Větší změnou prošly domy za tržnicí. A samozřejmě ulice a provoz na ní. To se to tehdy korožovalo a povídalo na prostorné ulici. Dnes auta, jak jinak. Ale také stožáry lamp, dopravní značení, zábradlí a podobně.

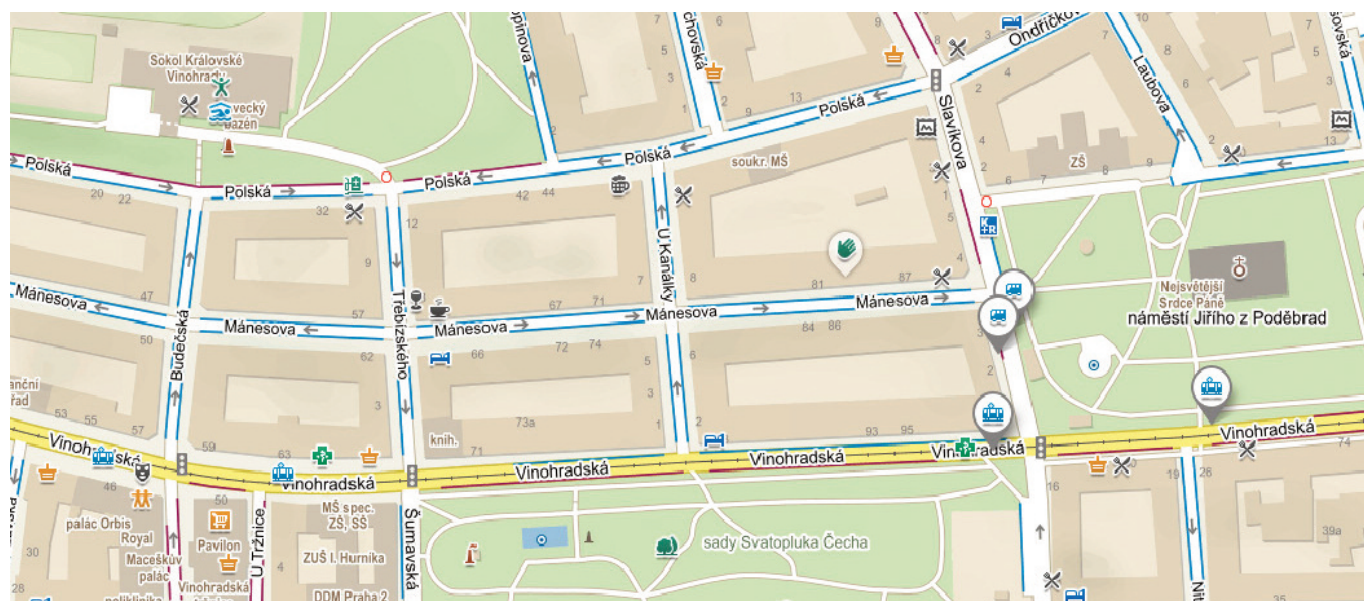
Vinohradská tržnice v pohledu z křižovatky **Vinohradské** a **Budečské** ulice. Dříve **Městská ústřední tržnice** Královských Vinohrad. Byla postavena v letech 1901–1903 na parcele získané od dědiců někdejšího starosty **Jana Prokopce**, na níž stávala jeho továrna na mlýnské stroje. Architektem tržnice byl **Antonín Turek** a postavil ji Vinohradský stavitel **Antonín Dvořák**. Neorenesanční budova vypadá stále jako dříve, v průběhu času jen změnila barvy. Po rekonstrukci nese nové jméno Pávilon a uvnitř je třípatrová nákupní galerie zaměřená na interiérový design. Jinak samozřejmě vypadá i provoz před tržnicí.

Pracovní list Nicky a Věra – příloha 2

Část Zadání 2 – Staré fotografie

Část Zadání 3 – Plánek

Řešení (pro lektorující)

Sady Svatopluka Čecha v pohledu směrem k **Vinohradské**, resp. křižovatce s ulicemi **Šumavská a Třebízského**. V místě dnešního parku se od konce 18. století rozkládaly Růžové sady založené za městskými hradbami **Jakubem baronem Wimmerem**. Městský sad byl zřízen po roce 1893 a od roku 1903 nese dnešní jméno spisovatele proslaveného příběhem pana Broučka. Od roku 2003 je park kulturní nemovitou památkou. Domy na Vinohradské změnil svůj vzhled i výšku. Změnila se i parková úprava a někdejší poklidnou promenádní atmosféru parku ruší ruch z dopravně zatížené ulice.

Vinohradská v pohledu od křižovatky s ulicí **Třebízského** a **Šumavské** vzhůru. Vpravo **Sady Svatopluka Čecha**, vlevo blok domů začínající tím, ve kterém sídlí naše Knihovna na Vinohradech. Některé domy změnil kabát a povyrostly. Vinohradská je nejen jedna z nejširších a nejdelších ulic v těchto končinách, ale také snad nejčastěji změnila své jméno - Říčanská, Černokostelecká, Jungmannova (1884–1920), později Fochova, Schwerinova, ale i Stalinova. Dnešní jméno nese od roku 1962. Naštěstí byla navržena dostatečně prostorná. Již dříve se na ni vešla tramvajová trať a je vidět i jak se změnil vzhled soupravy zachycené ve stejném místě. Dnes plní ulice více roli rušné dopravní tepny, než promenádního bulváru.

Pracovní list **Nicky a Věra – příloha 2**

pracovní list

9

Široká **Vinohradská třída**, na starém obrázku Jungmannova, v pohledu od **Vinohradské tržnice** směrem dolů. Honosné domy vynikly v otevřeném prostoru a oči se dříve nemusely tolik soustředit na sledování dopravního provozu plného aut. Již tehdy tudy vedla linka tramvaje a lampy dokreslovaly kouzlo ulice.

Pohled na **Vinohradskou tržnici** ze **Slezské ulice**. Tržnice podobná jako dříve. Větší změnou prošly domy za tržnicí. A samozřejmě ulice a provoz na ní. To se to tehdy korzovalo a povídalo na prostorné ulici. Dnes auta, jak jinak. Ale také stožáry lamp, dopravní značení, zábradlí a podobně.

Pracovní list **Nicky a Věra – příloha 2**

pracovní list

9

Vinohradská tržnice v pohledu z křižovatky **Vinohradské** a **Budečské** ulice. Dříve **Městská ústřední tržnice** Královských Vinohrad. Byla postavena v letech 1901 - 1903 na parcele získané od dědiců někdejšího starosty **Jana Prokopce**, na níž stávala jeho továrna na mlýnské stroje. Architektem tržnice byl **Antonín Turek** a postavil ji Vinohradský stavitel **Antonín Dvořák**. Neorenesanční budova vypadá stále jako dříve, v průběhu času jen měnila barvy. Po rekonstrukci nese nové jméno Pavilon a uvnitř je třípatrová nákupní galerie zaměřená na interiérový design. Jinak samozřejmě vypadá i provoz před tržnicí.

